

Fransche gasten naar het land van den vijand, om er hulde te brengen en feest te vieren. Zouden wij dan niet met prof. BURGER mogen verwachten, dat spoedig, laten wij zeggen enkele jaren, na het eindigen van den tegenwoordigen strijd, de geleerden van de landen, die aan den oorlog deelnamen, bereid zullen zijn om als bijzondere personen in een onzijdig gebleven land een werkcongres bij te wonen?

Utrecht, 21 Maart 1915.

H. BURINGH BOEKHOUDT.

Voorspellen is een moeilijk werk. Mogelijk heeft dr. BURINGH BOEKHOUDT volkomen gelijk. Maar de oorlog van 1870 is niet veel meer dan een kleine oneenigheid geweest, vergeleken bij wat heden geschiedt. Als men dat bedenkt, dan twijfelt men er wel aan, of de nawrok zoo spoedig zal verdwijnen. En bovendien, hervatting van de diplomatieke verhoudingen beteekent nog niet: plaatsgevendene verzoening van de bijzondere personen. Misschien zullen er al weer spoedig officieele congres-afgevaardigden kunnen benoemd worden, maar of de enkelingen, zelfs op onzijdigen bodem, er op gesteld zullen zijn, elkander te ontmoeten?

v. R.

DE REORGANISATIE VAN HET GERECHTELIJK-GENEESKUNDIG ONDERZOEK.

In aansluiting aan de opmerkingen omtrent bovenstaand onderwerp, in dit *Tijdschrift* door de heeren HULST, DE JOSSELIN DE JONG, MIEREMET, SCHOO en STEENHUIS op bldz. 829 en vlg. gemaakt, die mij niet ter onderteekening zijn gezonden en derhalve ook niet door mij ondertekend zijn, verzoek ik hier opnemng van mijn antwoord op de circulaire van het Hoofdbestuur van 12 November 1914, dat aldus luidde:

„In antwoord op Uw schrijven van 12 Nov. ll. heb ik de eer u het volgende te melden.

Met verwijzing naar den brief, ongeveer half Juni ll. door eenige Maatschappij-leden, onder wie ondergeteekende, bij het Hoofdbestuur ingediend, ter beantwoording der vraag, welke geneeskundigen als deskundigen voor gerechtelijke lijkopeningen (en andere gerechtelijk-geneeskundige onderzoekingen) aan den minister van justitie behooren te worden aanbevolen, is het thans onnoodig U uiteen te zetten, dat de door het Hoofdbestuur toenmaals voorgestelde en sedert in dezelfde richting gezochte oplossing m. i. niet voldoet aan de eischen der rechtspleging.

Het toekennen van een jaarlijksche belooning aan de 22 door het Hoofdbestuur den minister van justitie aanbevolen geneeskundigen zou m. i. onnoodige geldverspilling zijn, daar het meerendeel dier heeren niet in staat is, een gerechtelijke lijkopening (of andere gerechtelijk-geneeskundige onderzoekingen) op deskundige wijze te verrichten. Met het voorstel van het Hoofdbestuur kan ik mij derhalve in het geheel niet ingenomen verklaren.

De oplossing zal m. i. gezocht moeten worden in een betere en voor elk geval afzonderlijk te bepalen belooning der gerechtelijke lijkopeningen (en andere gerechtelijk-geneeskundige onderzoekingen). Ik zou gaarne zien, dat het Hoofdbestuur hierop het oog richtte, afgezien van alle andere punten, die overigens in bovengenoemden brief als noodzakelijk werden aangeduid”.

H. J. ROLL,

*Privaat-docent in de gerecht. geneesk.
aan de universiteit te Leiden, tijdelijk assistent
aan het K. K. ger. med. Institut der
Universiteit te Weenen.*

Weenen,
16 Maart 1915.